

den, men til en nærliggende Landsby. Jeg vil derfor meget anbefale at vedtage Vædringsforslaget under Nr. 56. — Vædringsforslaget under Nr. 57 og det dertil stillede Underædringsforslag under Nr. 58 vedrører en beslægtet Sag, nemlig Understøttelse til Opførelse af en Bopæl for Præsten i Sønder-Dumme. Der er det ærede Udvalg gaaet ind paa at foreslaa 10,000 Kr. Dersom dette bliver vedtaget, og jeg tør vel, da det ærede Udvalg deri er enigt, ikke haabe mere, skal jeg tage under Overveelse, hvad der kan naas derved, og dersom det skulde vise sig, at man kommer til at behøve lidt Mere, haaber jeg, at man ved 3die Behandling ikke vil være altsor haard ved Sønder-Dumme. — Vædringsforslaget Nr. 59 skal jeg med Fornøielse tiltræde. Det gaar ud paa at forhøje Understøttelsen til usormuende aandsvage Børns Undervisning og at forhøje Understøttelsen til det Samfund, der antager sig vanske og lemlæstede Børn. Jeg slutter mig altsaa ganske til dette Forslag. — Vædringsforslagene Nr. 60, 61 og 62 tror jeg at kunne forbigaa. — Derefter kommer jeg til Vædringsforslaget Nr. 63. „Det kongelige Theater og Kapel“, og dette Vædringsforslag maa jeg omtale noget nærmere. Som bekendt var i Fjor det kongelige Theater et af de Spørgsmaal, som medførte en større Uenighed mellem Folkethinget og Landstinget og Regjeringen, og der fremkom den Gang til Slutning et Forslag om at optage Detailen af Theatrets Budget i Finantsloven, hvilket ikke tidligere er fset siden Aaret 1856—57, men det Forslag, som den Gang fremkom, var ikke en Tilbagevenden til Tilstanden førend 1856—57, og det var heller ikke en Fastholden ved det derefter fulgte Princip, men det var en Kombination af begge, som i og for sig var overordentlig uheldig. Det, der nu her foreligger, er simpelt hen og ligefrem en Tilbagevenden til Tilstanden for 1856—57, og det er saaledes et Forslag, om hvilket jeg i og for sig maa erkjende, at det er brugeligt. Spørger man mig, om det vil være heldigt at vende tilbage til Tilstanden før 1856, skal jeg derpaa svare, at derom kan man naturligvis have forskellige Meninge. Den Gang, man gik over fra den gamle til den nye Tilstand, er indrer jeg fuldt vel, at jeg havde mange Betenkeligheder derved; nu er der hængaaet en lang Mærække og nu at vende tilbage til det Gamle, kan ogsaa just af den Grund, at der ligger en lang Tid imellem, have sin Vanskelighed, men kan man opnaa en Overenskomst paa dette Grundlag, skal jeg erklære, at jeg er villig til at gaa ind derpaa. Jeg vil imidlertid tillade mig at knytte nogle Bemærkninger til nogle Enkeltheder i dette Vædringsforslag, for at Opfattelsen deraf kan staa ret klart, inden man skrider til Afstemning. Jeg vil da tillade mig at henvise til, at Budgettet, som det nu her er optaget, i det Hele slutter sig til det foreløbige Budget, som Theateret har udfæstet for sin Virksomhed i Theateraaret 1878—79 —

man maa jo huske, at Theateraaret og Finantsaaret ere forskellige Ting — men der er foregaaet nogle Forædringer deri, som ere af væsentlig Betydning. Den første er den, at i Theatrets Budget er Indtægten beregnet til 650,250 Kr., medens det her i Vædringsforslaget optagne Budget for Theatrets Forestillings-Indtægt udgjør 700,000 Kr. Der er altsaa med et rundt Tal lagt 50,000 Kr. til. Spørger man nu, om jeg finder det sandsynligt, at denne store Indtægt af 700,000 Kr. vil komme frem, vil jeg dertil svare, at det, som har ledet det ærede Flertal til at opgjøre Summen saaledes, er, saavidt jeg veed, Hensynet til, at ved Indtægten i det sidst sluttede Theateraar var omtrent 697,000 Kr., altsaa ikke langt fra det, som nu er foreslaaet. Jeg vil imidlertid srag gjøre opmærksom paa, at naar man tager Statsregnskabet for 1876—77 for sig, hvorfra Tallet er taget med en Afrunding, vil det ganske vist findes der, at Indtægten har været lidt over 696,000 Kr., men derved maa konserveres en Udgiftsspost, som har væsentlig Betydning netop med Hensyn til Indtægten. Det er nemlig Udgiftskonto 10. m. i Statsregnskabet for 1876—77, der er budgetteret med 8,800 Kr., men er til Udgift med 16,568 Kr. Hvosfra hidrører nu den store Overskridelse paa denne Konto, hvorved den omtrent er bleven fordoblet? Den hidrører deraf, at der i dette Theateraar har været engageret to fremmede Kunstnere til Optræden paa Theatret. Dette Engagement har paa den ene Side medført en større Udgift, som ikke er eller kan være beregnet, men paa den anden Side frembragt en langt større Indtægt, og denne større Indtægt, som man havde i 1876—77, staa altsaa paa det Nøieste i Forbindelse med denne Udgift. Jeg fremhæver saa meget snarere og saa meget heller dette just i dette Øieblik, fordi der er Anledning til at sammenligne det, der er fset i 1876—77, med hvad der fter netop i disse Dage. Det vil nemlig for dem, der overhovedet interessere sig for Theatret, være bekendt, at man har formaaet to fremmede Kunstnere, de samme, som jeg omtalte før, til at optræde paa Theatret; der er med dem sluttet et Engagement om at optræde i 10 Forestillinger, og Honoraret deraf er 11,000 Kr. Dette Honorar skal udredes af Konto 10. m. Spørger man nu, om det vil betale sig, skal jeg dertil svare, at Udgifterne dertil ere særdeles lovende, nemlig saaledes, at Alt vil kunne blive afsat til dobbelte Priser. Altsaa vil det være en for Theatrets Indtægt særdeles fordelagtig Entreprise. Det viser nu, hvorledes man overhovedet maa betragte Theatrets Virksomhed: Udgifter paa visse Poster i Budgettet kunne staa i nøieste Forbindelse med Indtægten af Forestillingerne, saaledes at det One i Grunden betinger det Andet. Dernæst følger da ogsaa, at naar man vedtager et Budget i strengere Forstand end hidtil ved at opføre det i selve Finantsloven, kan det ikke gjø-